

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods, maar Gods geest zweefde over het water. God sprak: 'Er moet licht zijn,' en er was licht.

En God zag dat het licht goed was.

God sprak: 'Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa's van elkaar scheidt.' En zo gebeurde het. God maakte het gewelf en Hij noemde het gewelf hemel.

God sprak: 'Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.' En zo gebeurde het.

En God zag dat het goed was.

God sprak: 'Overal op aarde moet jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten dragen met zaad erin.' En zo gebeurde het. *En God zag dat het goed was.*

God sprak: 'Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. En zo gebeurde het.

En God zag dat het goed was.

God sprak: 'Het water moet wemelen van levende wezens, en boven de aarde, langs het hemelgewelf, moeten vogels vliegen.' En hij schiep de grote zeemonsters en alle soorten levende wezens waarvan het water wemelt en krioelt, en ook alles wat vleugels heeft.

En God zag dat het goed was.

God sprak: 'De aarde moet allerlei levende wezens voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren.' En zo gebeurde het.

En God zag dat het goed was.

God sprak: 'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten zorg dragen voor de vissen van de zee en de vogels van de hemel, voor het vee, voor de hele aarde en voor alles wat daarop rondkruipt.' God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. Hij zegende hen en zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en zorg voor alles wat er leeft.' God keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was.

Het scheppingsverhaal zegt zeven maal: *God zag dat het goed was.* De laatste keer zelfs: *dat het zeer goed was.* Het feit dat het zeven maal gezegd wordt is niet toevallig. Zeven is het getal van de volheid. Wanneer iets zeven maal gezegd wordt, moet het wel heel belangrijk zijn.

Mensen denken wel eens: toen, bij het begin, toen was alles nog goed. Maar dan komt de vraag: zou God nu nog zien dat het goed is?

Het schppingsverhaal vertelt echter niet hoe de schepping, de werkelijkheid ontstaan is. Het geeft wel een gelovige kijk op de werkelijkheid. En daarin wordt met nadruk gezegd dat *God zag dat het goed was.* Dat is enkele eeuwen vóór Christus geschreven. Toen wisten de mensen ook al dat het leven vaak niet goed is. Mensen ondervonden heel wat onheil, veroorzaakt door duisternis, door water, door planten, door dieren en niet in het minst door mensen. Het lijden van mensen was toen niet minder dan nu. En toch komt als een refrein terug dat God zag dat het goed was.

Die woorden, tot zeven maal herhaald, drukken het geloof uit dat God anders kijkt dan mensen. Menselijkerwijze kan iets grondig fout lopen. Lijden en dood komen in ieder mensenleven voor. Maar God kijkt verder. Hij ziet leven dat groter is dan wat wij, mensen kunnen bevatten. In het andere scheppingsverhaal, dat enkele eeuwen ouder is, wordt dat met een prachtig beeld aangegeven: *Toen maakte God, de HEER, de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde, en blies hem levensadem in de neus. Zo werd de mens een levend wezen.* (Gen. 2, 7)

Dat levend wezen is nietig, kwetsbaar als stof, als aarde, maar het draagt Gods levensadem in zich. Van dat leven wordt gezegd dat het goed is. De levensadem van God in elke mens is sterker dan de kwetsbaarheid, de nietigheid.

Daarom wordt ook gezegd: *Hij zegende hen.* Zegenen – bene dicere – betekent het goede zeggen en bevestigen. God ziet het goede in elke mens en hij bevestigt het. Die zegen helpt ons om zelf ook in dat goede te geloven, in onszelf en in anderen.

Zien is in de Bijbel vaak een beeld voor geloven. Eeuwen geleden was dit positieve scheppingsgeloof van de Joden een antwoord op religies die de mens zagen als ondergeschikt aan de schepping. Mensen leefden in angst en brachten offers om de goden gunstig te stemmen en zo alle onheil in de schepping af te weren.

Christenen brengen dat scheppingsgeloof in verband met de dood en de verrijzenis van Jezus. In Jezus is duidelijk geworden dat de levensadem van God ook door de dood niet klein te krijgen is. Het leven is goed, zeer goed. Scheppingsgeloof en verrijzenisgeloof gaan op die manier in elkaar over.

In tijden waarin we meer dan ooit moeten ondervinden hoe kwetsbaar wij, mensen, zijn, is het goed dat wij verder leren zien. Wij mogen geloven dat, wat er ook gebeurt, het leven van God in ons altijd sterker is dan alles wat leven afbreekt. God ziet nog steeds dat het goed is.

God,
ook al gebeuren erge dingen
in de wereld,
Gij ziet dat het leven goed is.

Soms is het moeilijk voor ons
om dat te aanvaarden.

Zegen ons, God,
en open onze ogen
om verder te zien
dan onze eigen kwetsbaarheid.

Help ons
om te groeien in het geloof
dat er zoveel goeds is
in en rondom ons.

Help ons te geloven
dat het goede sterker is
dan alle kwaad.

En als we te maken hebben
met lijden en dood,
wees ons zo nabij
dat ons vertrouwen
in uw levensadem
onze levenskracht kan worden.

Amen.

Wie deze blaadjes per mail wil
ontvangen, kan daarvoor een mailtje
sturen naar lucmaes.belsele@skynet.be.

*In het Licht
van Gods Woord*

God ziet dat het goed is